

Lovudkastet (see Tillæg A., Sp. 989—90).
vedtoges med 42 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjället Formanden i det andet Thing med Anmodning om der at forelægge det.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af: „Udkast til Lov om Erstatning for den ved Brandvæsenets Sluknings- og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade. (Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 1449 ff.).

Saffner: I dette Lovudkasts første Sætning er det fastsat, at den Skade, som ved Brandvæsenets Sluknings- eller Redningsforanstaltninger tilføies Marker og Haver og den paa disse vøgende eller i samme nedlagte Afgrøde samt Hegn, forsaaribit disse ikke ere forsikrede mod Udsvaade, skal erstattes, og i Motiverne til Lovudkastet er der gjort Rede for de Grunde, af hvilke man er kommen til det Resultat at indskrænke sig til at tilstaae Erstatning for Gjenstande, der ikke ere forsikrede og heller ikke i det Hele kunne forsikres. Jeg skal nu ikke her indlade mig paa nogen Undersøgelse af, om det Resultat, hvortil Ministeriet i saa Henseende er kommet, er det rigtige, men skal overlade det til Andre, navnlig til de retskyndige Medlemmer af dette Thing. Hvad jeg derimod vil tillade mig at udtale, er, at jeg i det Hele anseer Bestemmelsen om, at den Skade, som stæer ved Brandvæsenets Sluknings- eller Redningsforanstaltninger paa Marker eller Haver, skal erstattes, for at være i høj Grad retfærdig og billig, men at der ogsaa er en anden Maade, hvorpaa der ved opstaaende Udsvaade kan afstedkommes Skade paa de nævnte Gjenstande, som ikke selv efter denne Bestemmelse vil blive erstattet, og det er nemlig den Skade, der stæer ved Sammenstrømning af en stor Mængde Mennesker, der ikke have noget med selve Sluknings- eller Redningsarbejdet at gjøre. Det vil saaledes vistnok være i Fleres Erindring, at der for nogle Aar siden ved en i Valdbj opstaaet meget betydelig Udsvaade blev forarsaget stor

Skade ved en stærk Tilstrømning af Mennesker fra Frederiksberg og Kjøbenhavn. Det er nu ganske vist, at det tildeels maa være Politiets Opgave at sørge for at holde denne Menneskemasse fjernet fra Brandstedet og at forhindre den i at afstedkomme Skade; men, saaledes som Politiet hos os er ordnet paa Landet, saaledes som Forholdet i saa Henseende navnlig stiller sig ved store Udsvaader, hvor alle disponible Kræfter blive tagne i Beslag til Sluknings- og Redningsarbejdet, vil man vistnok indrømme, at det er meget vanskeligt for Politiet at opretholde den ønskelige Orden og at forhindre den omtalte Skade. Om nu Vedkommende kan gjøre Erstatningskrav gjældende i slige Tilfælde, er vistnok usikkert, men i alt Fald vil det vistnok være meget vanskeligt at faae fat paa de rette Paagjældende, medens det dog ikke kan nægtes, at det er haardt for den Skadelidende slet ikke at kunne faae nogen Erstatning. Hertil kommer desuden i Praxis det Hensyn, at det vil være vanskeligt nok at skjelne imellem den Skade, der er bevirket ved Brandvæsenets Foranstaltninger, og den, der er afstedkommen ved uvedkommende Personer. Dette er saaledes et Punkt, som jeg mener, at det vel kunde være værd at henvende Opmærksomheden paa.

Men skjøndt jeg altsaa, som sagt, kan være fuldkomment enig med Lovudkastet i, at der bør gives Erstatning for den Skade, der forarsages de deri nævnte Gjenstande ved de ligeledes i samme omtalte Foranstaltninger, saa kan jeg derimod ikke være enig med Lovudkastets Bestemmelse om, af hvem denne Skadeserstatning skal udredes. Det hedder i saa Henseende i Lovudkastet, at Skadeserstatningen bliver at udrede af de Kasser, af hvilke Brandvæsenets øvrige Udgifter afholdes, og i Udkastets Motiver er det derhos yderligere udtalt, at den altsaa i Kjøbstæberne og Kjøbenhavn skal udredes af Ræmnerkasserne og paa Landet af Communekasserne. Jeg kan ikke indsee, at der er nogen rigtig og naturlig Forbindelse imellem Forpligtelsen til at anstaffe og vedligeholde de fornødne Brandredskaber og Forpligtelsen til at erstatte den Skade, som forarsages ved disse Brandredskabers Anvendelse. Det forekommer mig tværtimod,